

Od ruské cti k francouzské bídě

pz prvnizpravy.cz/zpravy/zpravy/od-ruske-cti-k-francouzske-bide

Podíváme se na strukturální příčiny, které nás odsuzují k tomuto smutnému osudu, ale prozatím se budeme zabývat pouze jedním z důsledků těchto příčin: niternou nenávisť západních elit vůči slovanským národům. To nám, nám Francouzům umožní podívat se na naši vlastní bídu s ohledem na hrdost ruského národa.

Opravdu musíte být ve zlé víře, abyste neviděli, že od roku 2014 vede kolektivní Západ pokus o odstranění Slovanů z Ruska (viz ty strašlivé chemické laboratoře, které Západ rozšířil na Ukrajině a které objevili Rusové: více info [zde](#) , nebo [zde](#) a nebo [zde](#) a nakonec znovu [zde](#)). Ve skutečnosti je protiruská posedlost západních elit mnohem starší, ale nemáme zde prostor toto téma rozvíjet. Ti, kdo dnes odsuzují ruskou intervenci na Ukrajině, jsou vůči této skutečnosti slepí. V tomto jsou úspěšným vyjádřením kolapsu myšlení na Západě. Navíc tento tábor rychle vysvětlil ruskou intervenci z psychologie Vladimira Putina, což je politováníhodné a zneviditelné strukturální jevy, které tam působí. Strategii západní oligarchie je také pokusit se rozbít soudržnost Rusů tím, že jejich „režim“, a tedy především Putina, za jedině odpovědné za válku.

Použití psychologie k vysvětlení politiky skrývá skutečné příčiny, sociální fakta a historické události za ní. S psychologií přichází emoce, kdy jim měla být dána podstata až po skončení uvažování. S psychologií je nemožné vidět souhru zařízení, uspořádání struktur. Jednotlivec, jako je Vladimir Putin, je špičkou mnoha sítí, uprostřed součtu obrovských sil. Kdo může říct, jakou skutečnou volnost má k rozhodování? Kdo tvrdí, že v takové míře zná fungování ruského státního aparátu? Věříte, že byrokratickou strukturu velikosti ruského státu, způsob, jakým se rozhoduje, lze redukovat na psychologii člověka? Jaká naivita!

Tak, ti, kteří událost tak masivní, jako je válka na Ukrajině, vysvětlují psychologií jednotlivce – Putina – jsou součástí válečné mlhy tím, že činí

současnou situaci nepochopitelnou. Titíž lidé, kterým je líto ruského zásahu, jsou nicméně, buďme si jisti, první, kdo kritizoval nedbalost „západních demokracií“, které podepsaly Mnichovské dohody v roce 1938. Ale když uvážíme, že Rusové mohou mít nějaké důvody k nalodění při takovém vojenském a geopolitickém dobrodružství by bylo nutné, aby tito lidé s dobrými úmysly dokázali zahlédnout možnost, že západní režimy jsou dnes v roli nacistů včera. Jak by to mohlo být možné, když jsme „demokracie“? V této pozici je hluboký znak kolapsu, symptom lpění za každou cenu na řádu, který v našich zemích vládne, vymazání všech děsivých důsledků tohoto systému ve všech oblastech. Jsme svědky skutečného cvičení v orwellovském dvojitém myšlení. A to se u nás děje. A to jsou titíž lidé, kteří budou důmyslně překvapeni přilnavostí německého lidu k nacismu ve 30. letech... Podívejte se na sebe!

Sledujme v tomto světle nenávisť západních elit, zejména anglosaských, vůči Rusku. Příklady je mnoho: máme zde například Mikea Pompea, který doslova nenávisťně útočil proti Vladimíru Putinovi a Rusku. Když se trochu ohlédneme do historie této nenávisťi a tohoto pohrdání, jak se nenechat uchvátit dobrým nápadem, který spočíval v integraci do zemí NATO z bývalého SSSR, když byl dán Rusům slib, že nebudou expandovat na východ ! Jaký dobrý nápad bombardovat Srbsko v roce 1999, aby se dokončilo rozbití Jugoslávie a jejího modelu! Nedalo se čekat, že se ruský medvěd dříve nebo později probudí? Rus má čest. Je připraven bojovat za svou zemi, protože je tam zakořeněný. Nevrací nás to zpět k naší vlastní nedbalosti, nás Francouzů? Co jsme připraveni udělat pro obranu naší svobody, naší cti (kterou jsme na nějakou dobu ztratili...)? Už nemáme žádnou fyzickou odvahu. Není to zbabělost vykořeněného jedince, kterou chce centrální moc nadále reprodukovat v naší společnosti? Podívejme se, jak BHL představuje ten krásný „éterický patriotismus“, který prohlašuje a který je, buďme si jisti, budoucností, kterou si pro nás naši mistři představují.

Všechno, od školy až po kulturní průmysl, neustále učí mladé Francouze, že nemají žádnou identitu, respektive že je „mnohonásobná“, zkrátka že to nic není... Mladý Francouz dnes neví, že je Francouz, nemá komunitního ducha, není schopen se spojit s ostatními, aby porazil nepřítele, ať už na ulici nebo v bitevním poli. Podívejte se na tato videa, na kterých se čečenští vojáci drží za rameno, dotýkají se, opírají se o sebe: jsou to bratři. Postavte se tváří v tvář zaměstnancům francouzské armády, nafoukaným komunitarismem, a zeptejte se sami sebe, který tým by měl největší šanci vyhrát... Takto zredukovaní na bezmocnost izolací už nemáme žádnou důslednost, stát se slabým bez jakékoli síly charakteru,

Jak se v této souvislosti můžeme divit, když vidíme, že tito Francouzi mluví nesmysly a nechápeme opovržení, které k nim Anglosasové chovají a snaží se tím být uznáni? Hope vždy zklamaná anglickým narcismem. Anglosasové mají malý nebo žádný zájem o francouzskou kulturu. Jedná se o agresivní a zcela obrácené národy, které svůj vztah k jiným národům pojmají pouze ve formě instrumentalizace. Omlouvám se vynikajícím

lidem, které jsem v těchto zemích potkal, a nepopírám jejich kvality, mají je všechny národy, ale taková je realita vztahu, který s námi navázali. Naopak srovnáme se zájmem Rusů o francouzskou tradici. Ani zde není o příklady nouze a nevykazují žádnou blahosklonnost, na rozdíl od vztahu, který k nám mají Anglosasové.

Zeptejte se Angličana, jestli zná Mireille Mathieu, Patriciu Kaas nebo další... Tím nechci říct, že tu máme majáky francouzské kultury, ale faktem je, že tito umělci přesto dokážou zaujmout zvědavou veřejnost a otevřít se. A my Francouzi, ke komu se cítíme nejbliže? O neuvěřitelné hloubce ruské kultury dnes stigmatizované z celé Evropy (zde opravdu vynikající příklad: pokus odstranit jméno Solženicyn z vysoké školy kvůli vazbám spisovatele na Vladimira Putina. Je případ, který zjevně neuspěl. Ale to nejmenší, co lze říci, je, že jako lidé z takové debaty nevyjdeme), což je ostuda, ze které se těžko smyjeme, aneb ze školy povrchnosti co je angličtina nebo americká kultura? Tyto dvě kultury samozřejmě nelze zredukovat na příval hloupostí, kterými nás zaplavují. Je však třeba uznat, že Anglosasové jsou mistři kulturního průmyslu, tohoto gigantického díla komodifikace kultury a brutalizace národů. Anglosaská nadvláda z nás udělala lidi, kterými jsme, ale jsou lidé, kteří nevědí, jak identifikovat své nepřátele, stále lidmi?

Historicky, co musíme Rusům vyčítat? Vedli proti nám někdy nějakou agresivní vojenskou kampaň? Pohrdali námi někdy? Bilance toho, co jim pak musíme vyčítat, se blíží nule. A naopak, měli bychom vyjmenovat všechny útoky, které jsme utrpěli od Angličanů a dalších Američanů? Ze všech špinavých triků permanentní francouzské mlácení? Porazili nás vojensky (a tam, jak se nedivít nepopsatelné průměrnosti francouzských dominantních tříd?), pak morálně poníženi, aby se na nás nakonec natrvalo podívali shora. Jak je možné nevidět, kam bychom se my Francouzi měli obrátit?

Rusové jsou méně neorganizovaní než my jako lidé, takže jsou stále schopni identifikovat zdroj svých potíží ve svých nepřátelích. Londýn by byl prvním městem bombardovaným jejich jadernými raketami. Francouzský pudl, protože nejsme nic víc než pudlové, raději štěká na nepřátele svého pána, i když to znamená dopustit se bezpráví a trpět hanbou. Když americký orel nařídí francouzskému pejskovi, aby zaútočil na ruského medvěda, nemusíte být věštec, abyste pochopili, že příběh pro nás skončí špatně. Ale to je úděl všech národů tak neuspořádaných, že už nevědí, jak identifikovat své nepřátele, dusené propagandou médií, obrazy, rychlým myšlením. V mlhavé mysli francouzské masy splývají individuální představy o přátelích a nepřátelích, což je příslib katastrof, které přijdou ještě údernější než porážka 40. Ale lid ve stavu amnézie není odsouzen znovu prožít katastrofy jeho historie?